

PROVES D'ACCÉS PER AL CURS 2013-14

I. Prova d'accés específica

La prova constarà de dos exercicis:

Prova teòrica

Els aspirants han d'haver llegit prèviament aquestes quatre obres teatrals del repertori clàssic i contemporani:

- <i>Medea</i>	Eurípides Trad. Àngela Carramiñana	La Magrana
- <i>Somni d'una nit d'estiu</i>	W. Shakespeare. Trad. S. Oliva	Ed. Vicens Vives
- <i>Casa de Nines</i>	Henrik Ibsen. Trad. Carles Batlle	Proa
- <i>Panorama des del pont</i>	Arthur Miller. Trad. Joan Sellent	TNC - Proa

L'exercici consisteix en un comentari d'un fragment d'una d'aquestes obres i un qüestionari amb diverses preguntes sobre les obres.

El tribunal ha de valorar la maduresa i els coneixements de l'aspirant, pel que fa a la comprensió de conceptes, a la utilització del llenguatge i a la capacitat per relacionar i sintetitzar, a través de l'anàlisi de text, des de la perspectiva del gènere teatral en el qual s'insereixi, de la descripció de les característiques més importants que defineixen aquest gènere i la identificació dels aspectes històrics, socials i artístics relacionats amb l'obra.

L'exercici ha de ser qualificat entre zero i deu punts. Per superar-lo és necessària una puntuació igual o superior a cinc punts.

Aquest exercici es realitzarà el dia **2 de setembre a les 10 h.**

Prova pràctica

Consta d'unes proves tècniques i de la preparació i presentació de dues representacions individuals de teatre de text.

Proves tècniques de caràcter pràctic. Es valoren les aptituds específiques en les àrees de moviment, veu, dicció i música. S'ha de proposar als aspirants la realització d'exercicis individuals o col·lectius per valorar-los les capacitats en aquestes àrees. Els aspirants han de dur roba adequada per fer la prova (camiseta, pantalons de xandall o similars).

a) Prova de moviment. Aptituds corporals: realització d'exercicis individuals o col·lectius proposats pel tribunal, en què s'ha de valorar la disponibilitat corporal, el sentit rítmic, la coordinació i dissociació, i el control dels aspirants.

b) Prova de veu, dicció i música:

- Aptituds de veu i de dicció: lectura d'un text en prosa i d'un text poètic que s'adjunten en l'annex I, en què s'ha de valorar la dicció, el ritme i l'entonació.

- Aptituds de veu i de música: interpretació d'una cançó melòdica de lliure elecció, que es pot acompanyar amb un instrument o amb un acompanyament enregistrat, en què es valorin les aptituds musicals i les condicions de la veu. Si hi hagués alguna irregularitat vocal, el tribunal pot exigir una certificació mèdica o una prova foniàtrica que verifiqui l'existència o la inexistència d'alguna patologia.

c) Prova d'interpretació. Preparació i presentació d'un mínim de dues representacions individuals. S'han de valorar les aptituds interpretatives. L'aspirant ha de presentar un exercici interpretatiu d'un dels textos que s'adjunten en l'annex 2 (dones o homes) i d'un text de lliure elecció (d'una durada d'entre tres i cinc minuts). L'aspirant ha de memoritzar i preparar els textos per a la realització d'aquest exercici. Es pot utilitzar vestuari i utilitatge que, en qualsevol cas, ha de ser molt simple. El tribunal ha de valorar:

1. Capacitat d'observació, d'estructuració i d'anàlisi.
2. Aptitud per executar les tècniques pròpies de la interpretació.
3. Capacitat d'aprenentatge progressiu en el sentit d'entendre i d'integrar indicacions.
4. Comprensió de les situacions dramàtiques i creativitat en les respostes als estímuls que es proposen.

El tribunal pot fer totes aquelles propostes que consideri necessàries per a una millor avaluació de l'aspirant, i també pot interrompre l'exercici sempre que el consideri suficient.

Cada prova ha de ser qualificada entre zero i deu punts i ha de ser necessari per superar-la una puntuació igual o superior a cinc punts.

El segon exercici es farà del **dia 3 al 5 de setembre**.

La qualificació global de la prova d'accés resulta de la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes en els 4 exercicis. Per a la superació de la prova d'accés es requereix que la qualificació dels exercicis sigui igual o superior a cinc.

2. Requeriments referents a les proves d'accés

L'assistència i puntualitat a tots els exercicis de les proves d'accés és obligatòria. Durant les proves, els aspirants poden ser objecte de tests o consultes mèdiques referides a les aptituds requerides per a aquests tipus d'estudis.

3. Adjudicació de places

Les places han de ser adjudicades d'acord amb l'ordre decreixent de puntuació establert en la llista que faci públics els resultats de la prova d'accés específica.

Per tal de donar compliment al que suposa l'article 3 de l'Estatut de les Illes Balears, els aspirants procedents de centres situats a l'arxipèlag o que puguin acreditar més de dos anys d'empadronament a qualsevol municipi de les Illes Balears tindran una bonificació per insularitat segons els criteris següents:

- en cas d'aconseguir una qualificació final de la prova d'accés entre 5,00 i 6,99: 0,50 punts.
- en cas d'aconseguir una qualificació final de la prova d'accés entre 7,00 i 8,99: 1,00 punts.

- en cas d'aconseguir una qualificació final de la prova d'accés igual o superior a 9,00: 1,50 punts.

En cas d'empat, té prioritats l'aspirant amb el títol de batxillerat. Si l'empat persisteix té prioritats l'aspirant amb millor expedient acadèmic de batxillerat. No obstant això, si l'empat persisteix, s'ha de procedir a un sorteig alfabètic que s'ha de fer a la Direcció General competent en matèria d'ensenyaments artístics superiors.

4. Reclamacions

1. Una vegada publicades les llistes provisionals de les proves d'accés, l'aspirant no admès disposa de tres dies hàbils per presentar al·legacions davant el tribunal qualificador, el qual les ha de resoldre en un màxim de dos dies i n'ha de publicar les llistes definitives.
2. El resultat de la llista definitiva d'aquest tribunal pot ser recorregut davant la Direcció General d'Universitats, Recerca i Transferència del Coneixement de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments en el termini de dos dies hàbils, a comptar des de l'endemà del dia en què rebí la notificació per escrit de la resolució de la reclamació presentada al tribunal. La resolució que faci la Direcció General posa fi a la via administrativa.

5. Matriculació

1. S'ha de matricular en primer lloc l'alumnat del centre del curs anterior.
2. Una vegada finalitzat el procés d'admissió, s'ha de matricular el nou alumnat admès.
3. La no formalització de la matrícula en el període establert suposa la pèrdua de la plaça.
4. Quan el centre tingui les dades de matriculació, les comunicarà a la Direcció General d'Universitats, Recerca i Transferència del Coneixement de la qual en depenguin aquests tipus d'ensenyaments.

6. Assignació de vacants

En el cas que quedin places vacants, el centre n'ha de fer pública la informació per cobrir-les.

Annex I

Lectura obligatòria de dos textos: lectura obligatòria del Text 1 i una lectura a escollir entre el Text 2 i el Text 3.

Text 1 – Lectura obligatòria

Vida i miracle de n'Aineta dels matalassos

Antoni Mus

...i s'aturà, en sec, de plorar, que ja n'hi havia prou i redeprou amb tres dies, tres nits i una matinada i mitja de llagrimejar sense parar ni per un necessari.

Plantant-se davant el mirall de damunt el canterano i veient que el plor l'havia posada més lletja que un dimoni, inflats els ulls com odres, arregussades i embullades les pipelles, més vermells que una tomàtiga els aranells del nas i estufats i flonjos els llavis, pensà, esglaiada contemplant tal visió, que, hala, ja n'hi havia prou i redeprou amb tres dies, tres nits i una matinada i mitja de llagrimejar sense parar ni per un necessari. Que, hala, ja estava bé, no volia plorar més, ja havia plorat tot quant li tocava, i més, ploriquejar per la mort de son pare i sa mare.

I s'aturà, en sec, de plorar.

Em voleu dir què componia, què arranjava, què aclaria, què regulava, què desenterbolia, què escatia, què endreçava amb tanta plorameca? Res. Fotre's.

Per altra banda, queixar-se, plànyer-se, doldre's, clamar, per a què li servia? Per a res. Per fotre's. Pare i mare eren morts i ben morts, enterrats i ben enterrats, pudint, segur, ja, i ni llàgrimes ni sanglots ni crits ni lamentacions ni alls ni cebes no els farien tornar a la vida: en ésser davall terra s'hi és i no se'n surt.

Escolliu una lectura entre el Text 2 i el Text 3.

Text 2

Mite

Muriel Rukeyser

Molt després que Èdip, vell i cec anés pels camins. Va sentir una olor familiar. Era l'Esfinx. Èdip li va dir, "Vull fer-te una pregunta. Per què no vaig reconèixer la meua mare?" "Vas donar la resposta equivocada", contestà l'Esfinx. "Però, això era el que feia que tot fos possible", va dir Èdip. "No", féu ella. "Quan vaig preguntar què camina amb quatre potes al matí, dues al migdia, i tres al vespre, em vas contestar. L'home. No en vas dir res, de la dona". "Quan es diu Home", contestà Èdip, "s'inclou la dona també. Tothom ho sap això". Ella va dir, "Això és el que et penses".

(Traducció de Montserrat Abelló, Cares a la finestra. 20 dones poetes de parla anglesa del segle XX.)

Text 3

Assaig de plagi a la taverna

Pere Quart

Al sempre admirat
Salvador Espriu,
Si cal amb disculpes.

Oh, que avingut estic amb la meva
petita, esclava, poc sortosa terra,
i com em recaria d'allunyar-me'n,
sud avall,
on sembla que la gent és bruta
i pobra, accidiosa, inculta,
resignada, insolvent!
Aleshores, a la taverna nova, els companys dirien
fotent-se'n: "Com qui s'agrada de la lletja,
així el lluç que pica un ham sense esquer",
mentre jo, encara prop, pensaria
en les velles fretures i confiances
d'aquest meu tossut poble.
I, ja tot sospesat, recularia
per restar aquí fins a la mort.
Car, fet i fet, tampoc no sóc tan ase
i estimo a més amb un
irrevocable amor
aquesta meva i -nostra-
bastant neta, envejada, bonica pàtria.

Annex II

Dones

La Puta:

Madame, Madame, les forces diabòliques acaben de travessar el Petit Chicago. Tot el barri s'ha alterat, les putes no treballen, els macarrons estan bocabadats, els clients han fugit, tot s'ha aturat, tot s'ha petrificat. Madame heu allotjat dins casa vostra el dimoni. Aquest jove que ha arribat fa poc, que no obre la boca, que no respon a les preguntes de les senyoretetes, com si no tingués ni veu ni sexe, aquest jove, doncs, amb la vista tan dolça, aquest jove tan maco, certament, n'hem parlat molt entre nosaltres el veiem darrere l'inspector. L'observem prou, nosaltres les senyoretetes, riem, fem suposicions. Camina darrere l'inspector, que sembla absort dins d'una profunda reflexió, camina darrere d'ell com una ombra; i l'ombra s'encongeix com al migdia, cada vegada és més a prop de l'espatlla corbada de l'inspector, i brutalment treu un punyal d'una butxaca del seu vestit, i el planta enmig de l'esquena del pobre home. L'inspector s'atura. No es gira. Balanceja dolçament el cap com si de la reflexió profunda en la qual estava absort acabés trobant-hi la solució. En acabat balanceja tot el seu cos, i cau per terra. Ni l'assassí ni la víctima s'han mirat en cap moment. El jove havia fixat els ulls en el revòlver de l'inspector; s'inclina, l'agafa, se'l posa a la butxaca, i se'n va tranquil·lament amb la tranquil·litat del dimoni, Madame. Ningú no es mou, tot el món immobilitzat, l'ha mirat mentre marxava. Ha desaparegut entre la multitud. Era el diable el que allotjàveu sota el vostre sostre, Madame.

Roberto Zucco Bernard-Marie Koltès

Homes

Zucco:

Sóc un jove normal i raonable, senyor. No m'he fet notar mai. Vostè m'hauria notat si no hagués estat assegut al costat seu? Sempre he pensat que la millor manera de viure tranquil era de ser tan transparent com un vidre, com un camaleó sobre una pedra, passar a través dels murs, no tenir ni color ni olor, que la mirada de la gent et travessi i vegi la gent darrere teu, com si no hi fóssiu. És una feina rude, ser transparent; és un ofici, és un antic, antic somni, ser invisible. Jo no sóc un heroi. Els herois són criminals. No n'hi ha d'herois que no tinguin els vestits tacats de sang, i la sang és l'única cosa al món que no pot passar desapercebuda. És la cosa més visible del món. Quan tot serà destruït, i només una boira cobrirà la terra, encara hi haurà els vestits tacats de sang dels herois. Jo he fet estudis, he estat un bon alumne. M'he inscrit a la universitat. Sobre els bancs de la Sorbona tinc la plaça reservada entre altres bons alumnes al mig dels quals no em faig notar. Li juro que cal ser un bon alumne, discret i invisible, per a ser a la Sorbona. No és una d'aquelles universitats dels afores on hi ha els bandarres i els que es creuen herois. Els passadissos de la meua universitat són silenciosos i travessats per ombres de les quals ni se senten els passos. A partir de demà tornaré al meu curs de lingüística. És el dia, demà, del curs de lingüística. Hi seré, invisible entre els invisibles, silenciós i atent dins l'espessa boira de la vida ordinària. Res no podrà canviar el curs de les coses, senyor. Sóc com un tren que travessa tranquil·lament una prada i que res no el podria fer descarrilar. Sóc com un hipopòtam enfonsat en el llot i que es desplaça molt lentament i que res el pot desviar del camí ni del ritme que ell mateix ha decidit d'emprendre.

Roberto Zucco Bernard-Marie Koltès